

литическите разисквания и действия, тъй поддържали българските желания.

Бисмаркът, уведомен за тази среща съ всички подробности и за желанието на делегатите да го видят поне, за да му благодарят за увърненията що сж им дали въ Берлинъ, далъ имъ ауденция и ги изслушалъ. Той имъ говорилъ, че Германия съчувствува на България, че е голъма печалба изработената въ Цариградската конференция програма, че Германия не се интересува отъ Източния въпросъ, но гледа да съгласява Австрия, която има по-голъми и по-прями интереси, съ Русия, която е съвсемъ на българска страна. Той желае миролюбиво разрешение. „Война нѣма да обявимъ, за да се измѣни положението на българите“, но ако войната стане необходима, тази война ще я води Русия, а „ние, казалъ Бисмаркъ, сме приятели на Русия“. „Става дума, продължилъ той, румънска войска да мине Дунава, та при нея да се турятъ реформите, предвиждани отъ европейската Цариградска конференция. Но румънска окупация не ще може да стане безъ кръвопролитие, а румъните могатъ ли сами да извършатъ тая работа? Малко мъжничко. Но промѣна ще стане... Императорътъ, моятъ господаръ, живо се интересува и той въ вашите работи и искрено желае да се подобри вашето положение. Той все помни още борбата на гърците за освободението имъ отъ Турско. Той и вамъ съчувствува сега. Не се съмнявайте. Ще сполучите. Европа е съ васъ. На дѣло, ако стане нужда да се прибѣгне къмъ дѣло, русите нѣма да ви оставятъ, а ние, казвамъ ви го още веднажъ, сме приятели на русите“.

Любезна, но много сдържана била Виена. Министрътъ на външните работи графъ Андраши, маджаринъ, нѣкога революционеръ противъ Австрия и известно време политически емигрантъ, сега ръководѣлъ и защищавалъ политическите интереси на Хабсбургската монархия. Той казалъ, че Австро-Унгарското правителство знае твърде добре положението на българския народъ, който има право да разчита на Австро-Унгария. Положението му трѣбва да се подобри. „Азъ съмъ билъ по вашите мѣста, познавамъ отблизо отечеството ви, което се развива отъ день на день все повече и заслужва по-голъмо внимание отъ наша страна... Азъ не съмъ за политиката на покойния Метернихъ, а съмъ за мирно и постепенно развитие на народностите на Балканския полуостровъ. За вашия народъ пъкъ, безъ забикалки мога да ви кажа, че искрено залѣгаме да помогнемъ всѣкакъ за подобренieto на неговото положение“.